

PREŠERNOVA

Napisal: E. JUSTIN

Prav v kotu, kjer se smešno spenja sv. Jurij na konju: lesen kipec gotičnega mojstra, je moj mali, srčni predel. V tem srčnem predelu stoji vitrina, ob njenem vznožju pa počiva Ganga-glova mojstrovina: lik France-ta Prešerna. Samo tenka lese-na stena leči to plastično glavo našega olimpijca od majhne ka-sete, katera hrani poleg zaseb-nih zapiskov tudi njegove ne-smrtne rokopise.

V mraku, ob topli peči in s pokojnim razpoloženjem čutim željo, da bi otipaval te orumene-le lističe—prav danes ob dnevu burkastih misli in čudnega ho-tenja...

Nočem luči, saj mi pramen svetlobe tam iz peči sveti kar dovolj, ko listam po teh toplih besedah mehkega zvoka France-tovega starinskega jezika.

"Prešernovo?" z velikim vprašajem — tudi ta iztržek nekega lista sem shranil. Samo dve vr-sti poseduje ta lisasta krpa pa-pirja—ampak dovolj humorja. V sobi je mrak, pa se mi kar

lahkotno rišejo veseli dogodki v dneh pred dobrimi sto leti.

V najbolj tesni ljubljanski ulici, poleg skromne menjalni-ce Ahasverovega potomca, leži majhna in prijazna krčma. V njej streže že dolgo let še vedno brhka Tončka Šarabonova.

V grajskem zvoniku bije kladi-vo osmo uro, ko vstopi v krč-mo France Prešeren. S kratkim, podrsajočim korakom gre mimo točilnice v srednjo sobo, na svoj kot tam ob veliki lončeni peči. "Tako prijetno se tu sedi!" si misli. "Od leve nimaš prepriha, od desne te pa prijetno drami toplina in vzpodbuja v hudo-mušnost, da te nehoti spominja objemov brhkega dekliča.

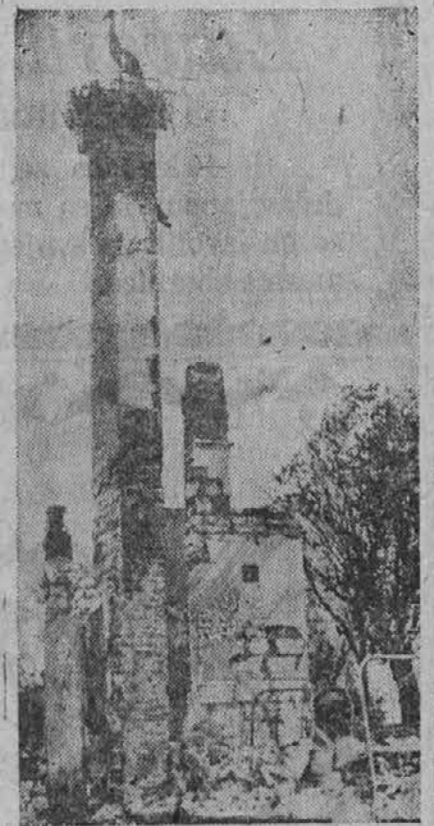
Ni še dobro otresel ivja s svo-jih dolgih krodov. Že stoji pred

Odlična kemika

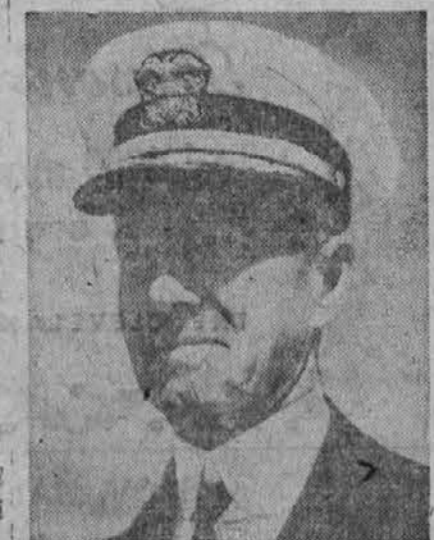
Profesor R. J. Williams iz Tescasa, ki je dobil kolajno Columbia vseučilišča za svoje za-sluge za kemijo, spodaj pa je njegov brat dr. R. B. Williams ki je prejel prav tako kolajno za izolacijo vitamina B1.

Idila v vojni

Na sliki vidimo štorokljo, ki mirno gnezdi na dimniku neke porušene hiše v Rusiji.

Poveljnik azijske mor-narice

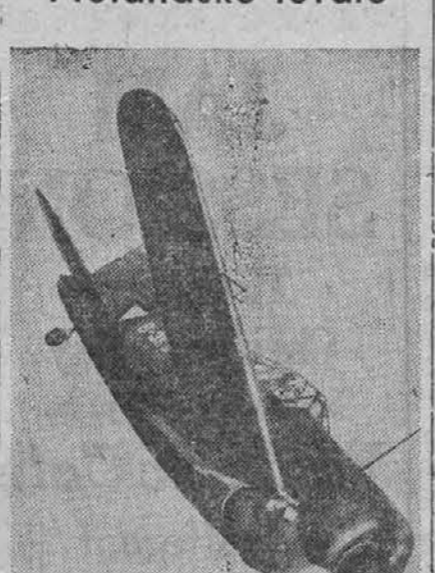

Admiral Thomas C. Hart, po-veljnik mornarice na Daljnem vzhodu.

njim njegov običajni polič. Raz-svetljava sobe nekoli ščemi pes-nika, zato mežikajoče iz pol-priprtih oči opazuje iskrečo se kapljico, pri tem si pa z levico nateguje nekoliko preozko, po tedanji modi urezano hlačnico na desnem kolku.

"Ni čudno, da se utisne kole-no v tako hlačno cev," premiš-ljuje in otipava z očmi desno pogačico. "Ta oblika patele me spominja najnovejših krušnih kolačkov—tudi novotarija du-najskih pekov, ki so jo seveda naši kaj hitro posneli... lepo za oči, drago za usta! E, peki ti so prebrisani!" — in se zado-voljivo nasmehne, ko se spomni jutranjega pogovora dveh kli-entov. Samo tanka lesena stena loči njegovo delovno mizo od čakalnice v advokaturi šefa dr. Chrobata. Sedaj se je šele spom-nil, da je bil to Frlinov/Tonček,

ki je zjutraj dokazoval svojemu znancu, da sta pek in mesar za malega človeka isto, kar za pe-tičnega meščana zdravnik in ad-vokat; namreč oba te gulita na svoj način. Nehote se je Preše-ren strinjal s to izjavo, posebno glede advokatov, saj je bil sam mnogokrat priča krivic, ki jih je doživljal slovenski kmet pač zaradi svoje kmetiške trme.

Na sliki je holandsko bojno letalo, kakršna branijo Holand-sko Vzhodno Indijo pred Jap-onci. Letalo proizvajajo 350 milj brzine na uro in je oboroženo s štirim 50-kaliberskimi strojnica-mi.

Slepec izpregledal

Bernard M. Kellmurray, iz New Haven, Conn., ki je po treh letih nenadoma zopet izpregle-dal. Poleg njega je njegov zve-sti pes, ki ga je vodil, ko je bil mladenič slep.

Na sliki vidimo parado pred vojašnicami v Honolulu, kateri naj so te dni napadli Japonci. Parado si ogleduje predsednik Roosevelt, katerega kaže pušči-vo.

preko precej prekratkega krila, ko se naenkrat spomni Smoleta. "Kako, da ni še Andreja — navadno je točen! E, ampak An-drej, ta jih pa ve in pozna! Bog vedi, ali je res tisto, kar nam je nedavno pripovedoval?..." razvija Prešeren svoje misli da-lje. "No, še čop se je smejal te-mu pripovedovanju. Pa bo že res tako. Čakaj, kako je že do-kazoval, da sta mu v življenju dva ženska značaja zelo zna-čilna. In sicer jih spozna po že-pih. Če ima ženska na levi strani krila žep, kakor mi može, je radodarna in ljubezni; žep je na srčni strani in na srčni strani je prav vsaka občutljiva. Če pa ni-ma žepa na srčni strani, ga ima prav gotovo na desni — taka je potem štedljiva, ker hrani v njem nogavico z drobižem. An-pak tale naša Tončka, kaj pa ta?" premišljuje France — "e, ta ima pa gotovo odprtino v kri-lu na obe strani. Saj jo pozna, štedljiva je, pa tudi, kar se tiče ljubezni, ima precej radodarno srce..."

"Ampak vseeno, pošteno se boš zakasnil, braček Andrej," nadaljuje in upira oči zdaj v mi-niaturne citre, ki vise nad vrati in vsakokrat z ubranimi glasovi opozorijo za jetno Tončko na novega gosta.

"Pa kako se je takrat čop smejal potovki Jeri, da, Andrej ima pa zares zdrav humor!" od-vija Prešeren misel ter si po-navlja veselo zgodbeo ki se je odigrala nedavno ob sejmu v gneči na dvoišču Smoletove krčme.

Ko je Smole takrat hudomuš-no predel zbrani družbi svoje domisljice o ženskem značaju in žepih, je pač podprl svojo takratno trditev z zgodbo o Jeri, ki je o njej bilo znano, da je zelo štedljiva in je takrat sama nehoté priznala da ima žep na desni strani nabranega krila. V gneči ji je neki nepridiprav vzel iz žepa nogavico z vsemi pri-hranki. Mestni stražnik je imel pač svoje postavne pomisleke, da je Jerco odkritosrečno poba-ral:

"Ampak, Jera, saj imaš žep na desni takole kakor mi pri hlačah, pa bi vendar lahko ču-tila, da ti tuja roka brodi po katedrali, zdrknil s pogledom njem?"

Ravnokar je nesla zastavna Tončka dišečo pečenico mimo njega, ko je skozi trepalnice pov-jemal njene rahlo zibajoče se boke. "Veliko je pa je, veliko," je vzdihnil "in nekaj dni dopu-sta bi si pač moral vzeti tisti, ki bi jo hotel pošteno otipati... In je vrta! dalje po njeni obilni tili, da ti tuja roka brodi po katedrali, zdrknil s pogledom njem?"

ko se spominja dogodka, kako je prihranil lepe denarce Mihi, ki ni slab človek, pač pa je bolj počasne pameti.

ko se spominja dogodka, kako je prihranil lepe denarce Mihi, ki ni slab človek, pač pa je bolj počasne pameti.

ko se spominja dogodka, kako je prihranil lepe denarce Mihi, ki ni slab človek, pač pa je bolj počasne pameti.

ko se naenkrat spomni Smoleta.

"Kako, da ni še Andreja — navadno je točen! E, ampak An-drej, ta jih pa ve in pozna! Bog vedi, ali je res tisto, kar nam je nedavno pripovedoval?..."

razvija Prešeren svoje misli da-lje. "No, še čop se je smejal te-mu pripovedovanju. Pa bo že res tako. Čakaj, kako je že do-kazoval, da sta mu v življenju dva ženska značaja zelo zna-čilna. In sicer jih spozna po že-pih. Če ima ženska na levi strani krila žep, kakor mi može, je radodarna in ljubezni; žep je na srčni strani in na srčni strani je prav vsaka občutljiva. Če pa ni-ma žepa na srčni strani, ga ima prav gotovo na desni — taka je potem štedljiva, ker hrani v njem nogavico z drobižem. An-pak tale naša Tončka, kaj pa ta?"

premašljuje France — "e, ta ima pa gotovo odprtino v kri-lu na obe strani. Saj jo pozna, štedljiva je, pa tudi, kar se tiče ljubezni, ima precej radodarno srce..."

"Ampak vseeno, pošteno se boš zakasnil, braček Andrej," nadaljuje in upira oči zdaj v mi-niaturne citre, ki vise nad vrati in vsakokrat z ubranimi glasovi opozorijo za jetno Tončko na novega gosta.

"Pa kako se je takrat čop smejal potovki Jeri, da, Andrej ima pa zares zdrav humor!" od-vija Prešeren misel ter si po-navlja veselo zgodbeo ki se je odigrala nedavno ob sejmu v gneči na dvoišču Smoletove krčme.

Ko je Smole takrat hudomuš-no predel zbrani družbi svoje domisljice o ženskem značaju in žepih, je pač podprl svojo takratno trditev z zgodbo o Jeri, ki je o njej bilo znano, da je zelo štedljiva in je takrat sama nehoté priznala da ima žep na desni strani nabranega krila. V gneči ji je neki nepridiprav vzel iz žepa nogavico z vsemi pri-hranki. Mestni stražnik je imel pač svoje postavne pomisleke, da je Jerco odkritosrečno poba-ral:

"Ampak, Jera, saj imaš žep na desni takole kakor mi pri hlačah, pa bi vendar lahko ču-tila, da ti tuja roka brodi po katedrali, zdrknil s pogledom njem?"

ko se spominja dogodka, kako je prihranil lepe denarce Mihi, ki ni slab človek, pač pa je bolj počasne pameti.

ko se spominja dogodka, kako je prihranil lepe denarce Mihi, ki ni slab človek, pač pa je bolj počasne pameti.

"Oooja... saj sem tudi ču-tila, pa še kako čutila, samo sem si mislila, da ima ta zlomek po-stene namene!"

Domislek za domislekom se je vrstil v Prešernovi glavi in čutil je prijetno sproščenje. "V pus-tu bo post," si je mislil. V vo-nju vinskih hlapov si je zaželel puhanja.

"Tončka — cigare!" je zakli-cal. In že je bila tu, brhka, ne pa več tako mlada natakariča. Po-stavila je na mizo pred prijetelega gosta pleteno bidermajer-sko košarico, napolnjeno s to-bačnimi izdelki. Ko je blodil Prešernov pogled brez cilja pre-ko številnih gostov, je rahlo oti-paval trdoto sladke travice. Od tam mu spolze oči preko prstov na cigaro, od to pa na notra-njost polodprtega pokrova. Košarica je bila dunajskega izdel-ka in njegove zenice so preletele napis v koničasti gotici. Napis je opozarjal vsakega gosta, da se vzelo blago ne dobi kar tako in da je treba takoj plačati.

Ze hoče napraviti Tončki še-gavo pripombo, ko opazi, da je Tončka že spet skopnela v po-strežbo ostalih omizij. Poredno zabliksa s priprtimi očmi, se rahlo nasmehne, da sta se mu napravili v licu ljubki jamici, nagne glavo malce na levo, pose-že v telovnik in zapiše pod zgor-nje opozorilo svojo domisljico.

Po končanem delu se je pač

Oblak Mover
Se priporoča, da ga pokličete vsak čas, podnevi ali ponoči. Delo garantirano in hitra postrežba. Obrnite se z vsem zaupanjem na vašega starega znanca

John Oblaka
1126 E. 61st St.
6122 St. Clair Ave.
HE 2730

Vesele božične praznike in srečno Novo leto želita vsem prijateljem in znancem

Joseph in Pauline Birk
6220 St. Clair Ave.
SLOVENSKA GOSTILNA

čudno zdelo Tončki, da so ravno danes gostje neprenehoma zah-tevali košarico, tako da je ostalo od vsega le še nekaj zrahljanih cigar.

Znana je bila tedanji Ljubljani duhomušnost Prešernova. Kjer koli je bil, je vzbujala nje-gova osebnost—splošno pozor-nost. Opazovali so tudi takrat v krčmi njegovo krettno, zato je romala košarica kaj hitro od mize do mize ter napravljala ve-selo pustno razpoloženje.

Tončka je bila krepka dek-le, imela je široka usta in močno srce, okusila je v življenju mar-sikaj in v preteklosti je bila bo-gata izkušena. Sicer so ji pač tudi njena leta dajala to pra-vico. V življenju je imela le dvo-je želja: moža in pa majhno pesnitve "prešmentanega dohtarja."

Ko je tisto noč pri lojevki ob zastrtem oknu ogledovala svoj izkupiček za cigare, ji je obvise-lo oko na dveh lepo zaokroženih, kakor z žensko roko pisanih vr-stah. Vsa kaj ji je kušnila v lica, da so napeto zagorela. Ma-lo je pomislila nato pa z nožovo konico prav pazljivo odtrgala tisti del lista. Ta iztržek je skrb-no shranila v svoj molitvenik...

Na iztržku je bilo napisano tole:
Samu Tonzhka Sharabon,
Ta ti da boshi lon!
Dr. Prešeren

Urednikova pošta

(Dalje s 2. strani)
sano veselje in sreča. Kako te-mu odpomoreš čitaj sledeče:

Pridi ti in s teboj vsi doma-či, prijatelji in znanci na Silve-strov večer v Slovenski dom na Holmes Ave. in našel boš tam veselje in zabavo, katera bo vredna, da jo vknjižiš v knjigo življenja. Našel boš tam Kri-štof orkester, našel vesele o-braze, dobre prijatelje in znan-ce, fino pijačo in najboljšo za-bavo.

Ne čmiri se doma, leta pre-hitro beže, vsega ti bo na temu svetu ostalo.

Veseli je zabava ti bo po-daljšala leta. Bodi točen, da bo dalje časa "lušno" in "fletno".

Vrata dvorane se odpro ob 7. uri zvečer in pol ure za tem pa prične godba in ples.

Če prideš na naše Silvestro-vo, boš ustregel sebi in korp-oraciji Slovenskega doma, ker i-ma še precej dolga.

K obilni udeležbi vladno vabi Tajništvo Slovenskega doma.

Dobro idoča groceri-ja in mesnice

naprodaj. V slovenski naselbini. Z ali brez opreme. Cena zelo zmerna. V zidanem poslopju. Vprašajte v uradu Enakopravnosti ali pokličite HEend. 5311.

NAZNANILO našim slovenskem prijateljem

Imamo za vas 1942 koledar in almanah, vreden najmanj 45c, zastonj. Samo vprašajte zanj. Le za odrasle.

John E. Cass, Ph C
LEKARNAR
797 E. 185 St. KEn. 2877

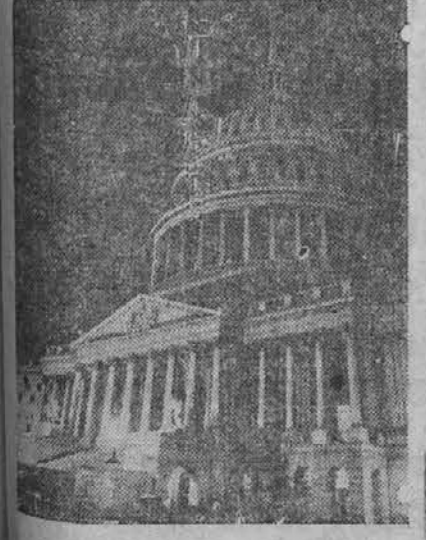
Vesele božične praz-nike in srečno Novo leto vsem

Imamo še veliko zalogo ženskih in otroških sukenj in obleke in drugih lepih daril za celo družino.

BLAGO PRVOVRSTNO CENE NIZKE
Pridite in oglejte si!

ANZLOVAR'S
Vogal E. 62. ceste in St. Clair Ave.

Delna zatemnitev

Na sliki vidimo Kapitolj v Washingtoni tekem nedavne delne zatemnitve.

Ujetnik osišča

Godfrey Anderson, ameriški častnik, katerega je zajelo osiš-če, v Libiji.

Napad Japoncev

Na sliki vidimo parado pred vojašnicami v Honolulu, kateri naj so te dni napadli Japonci. Parado si ogleduje predsednik Roosevelt, katerega kaže pušči-vo.

